

KADININ TOHUMU YOK

Yeşim Güriş

Araştırmacı Yazar

Tohum varlık sebebimiz.Sadece tüm canlıların üremesi için değil,aynı zamanda tüm canlıların beslenerek hayatta kalma savaşını sürdürebilmesi için de su ve hava kadar elzem. Bir önceki yazımda elma ve Havva'dan bahsetmiştim. Prof. Yaşar Nuri Öztürk Bey'e göre Kuran'da Havva'dan "Ademin eşi" diye bahsediliyor. Bu yazımda kadının varoluş serüvenini birlikte sorgulayacağız. Klasik bir söylemle "Kadının adı var mı?"

Evet var! Eğer üretiyorsa ve ürüyorsa var! Avcı toplumlarda erkek ev halkının karnını doyuran, hayatta kalmalarını sağlayandı. Yerleşik düzene geçildiğinde tarımla beraber kadın, tohumu eken, üreten ve saklayan konumuna yükseldi, güç dengesi kadının lehine gelişmeye başlamıştı. Günümüzde ekonomik bağımsızlığı olmayan, edilgen ve mutsuz milyonlarca evli kadın boşanamıyor çünkü eve ekmek getiren kendisi değil, kocası. Kadın da en büyük ve en etkin silahını kullanıyor ve doğuruyor. Bırakın kırsalı, şehirlerde bile kısır kadına aşağılayıcı bakış açısı ve uygulamalar ne yazık ki hala devam etmekte. Eve ekmek getiremiyorsan doğurmalısın!

Pershephone, annesi tarım tanrıçası Demeter'in yanına döndüğü zaman yeryüzüne bereket bolluk ve neşe gelir. Kışın babası tanrı

Hades'e her gidişinde toprak buz gibi kısır bir ölüm sessizliğine bürünüverir, ıssızlaşır. İnsanoğlu yiyecek bulamaz. Zayıflar ve açlık yüzünden ölümle burun buruna gelir her kış. Kim ki bereket döneminde bol bol yemiş, yağlanmış, zayıf kalmış, iyi beslenmemiş ve yağ depolayamamışlara oranla kışı çıkarma şansı daha yüksektir. Ana tanrıça Kibele'nin heykellerin hiç dikkat ettiniz mi? Şu an Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesinde bulunan Çatalhöyüklü Kibele nasılda şişman ve doğurgan bir vücuda, sınırsız güce sahiptir. Şişmandır çünkü anatanrıça olarak idoldür ve insanoğlu hep en mükemmel olduğuna inandığı anatanrıçasına benzemek ister. Doğurgan ve bereketli. Anaerkil toplumlarda kadının üstünlüğü vardır. Çok değil yedi sekiz bin yıl sonrasında, yine aynı müzede bulunan Frig dönemi Kibelesine bir bakalım. İlk bakışta tanıyamazsınız bile! İki erkek flütçü refakatinde sıska, kuru mu kuru bir tanrıçadır artık. İronik bir biçimde elinde benim yeşil elma diye adlandırdığım yuvarlak bir obje tutar. Sanırım ataerkil döneme geçişin bedelini biz kadınlar hala o ağır kibrit kutusundan diyetlerle ödemekteyiz! Kibele ise kolu kanadı kırık, sınırlandırılmış gücü ile binlerce yıl ötesinden zorlama bir gülümseme ile gözlerimizin içine bakarak sorar. Bana ne yaptınız, neden kısırlaştırdınız beni???

Koskoca tanrıça bunca sefil halde ise peki diğer kadınlara ne oldu dersiniz? Onlar doğurganlıklarının verdiği üstünlükle de bu güne kadar gelmeyi başarmışlardı. Tabi bir de binlerce yıldır tüm şefkatleri ve bilgelikleriyle sarıp sarmaladıkları, koruyup geliştirdikleri envai çeşit tohumları ile varlıklarını kabul ettirebilmişlerdi. Nasıl bir tohum toprağa kavuştuğu ilk günden itibaren hayata tutunabilmek adına kendini mükemmelleştirmek

için tüm doğa koşullarını DNA'sına kaydetti ise, onunla an be an cebelleşen kadın da, binlerce yıllık bu serüvende tüm tarım bilgilerini hafızasına kazımıştır. Yıllarca en iyilerini, tek tek, tohumluk olarak ayırmış, farklı coğrafi koşullarda farklı saklama yöntemleri geliştirmiş, her defasında da daha iyisini daha lezzetlisini yaratmıştır. Bununla da yetinmeyip, mutfağa girmiş ve ailesi için en lezzetli, sağlıklı ve besleyici tatları keşfetmiştir.

"Ne yersek oyuz" diyoruz. Şu an kim isek aslında bizi biz yapan işte o binlerce yıldır kadının tohuma verdiği emektir aslında. Türk kadını ele alırsak saçı uzun aklı kısa bile dendi ama iş tohuma gelince herkes el pençe divan durdu önünde. Tohum herşeydi,güçtü.Kırsalda kadının söz söyleme hakkı vardı 2006'ya kadar. 2011'de ise bu binlerce yıllık emeğinin karşılığı olan, kadının egemenlik hakkı tohum, hoyratça sökülüp elinden alınacak. Tüm yaşamını tohumu geliştirmek, üretmek, saklamak ve nihayetinde de pişirerek canımıza can katmak üzerine kurmuş olan kadın, artık aynı kadın olamayacak.Boynu iyice bükülecek. Monsanto başta olmak üzere çok uluslu tohum şirketleri yoğun lobi faaliyetleri sonucunda ne yazık ki ülkemizde de tohum yasalarını lehlerine işleyecek şekilde çıkartmayı başardılar! Artık tohum patentlenecek. Yani köydeki Hafize Ananın evladiyelik pembe domates tohumlarının içine bir gen aktarılacak ve bu binlerce yıldır anadan kıza geçen ve geliştirilen miras birden bire tek bir şirketin MALI olacak!Üstüne üstlük, bir de tohumların hepsi kısırlaştırılacak. Hafize Anamızın domatesinden çıkan tohum seneye domates vermeyecek. Oldu da Hafize Ana binlerce yıldır yaptığı gibi bu kısır tohumları saklar veya eşe dosta vermeye kalkışır ise hapislerde çürüyecek. Olur a, satmaya kalksa bu katır

tohumları, zavallı kadıncağızı asacaklar nerdeyse! Tabi bu arada kadife çiçeği, ısırgan, arapsabunu gibi doğal, çevreye saygılı ve ucuz yollardan yaptığı böcek savaşını da terk etmek zorunda kalacak çünkü bu yeni ölüm tohumları sadece belli firmalarca üretilen ve tamamen yeraltı sularını zehirlemek üzere dizayn edilmiş hissi uyandıran belli ilaçlara tepki verecekler. Gen aktarımı yapılırken sadece şirket tekellerine kar getirecek şekilde dizayn edilecekler aynı şirketler tarafından finanse edilen labratuvarlarda! Yani tekeline aldığı tohumu dilediği fiyata ve istediği miktarda satan şirket, ne tesadüftür ki, Hafize Anaya böcek ilacını da satacak! Al gülüm ver gülüm!(Sahi güllere de el attılar mı? Balık kokan gül mesela ya da çilek, ne farkeder?) Bana hepsi çok itici geliyor. Sizce genetik mühendislerinin daha ciddi ve birkaç şirket adına değil de tüm insanlık adına faydalı işler yapmaları gerekmiyor mu? İnsülün veya alerji yapmayan aşılı geliştirmek gibi. İyi bilim ve kötü bilim arasındaki çizgi, Hafize Anamızın başına geleceklerle birebir ilintili. Zaten yıllardır, saçı uzun akli kısa diye haksızca yaftalanan kadının elindeki tek gücü, tohum egemenliğini kaybettiği anda, toplumun saygısını da bir anda yitirivercek. Sözü artık hiç dinlenmeyecek. Kısır tohum ve kısır kadının yazgıları hep aynı trajedi ile sonlanacak... Kadın Çiftçiler yarışmasının ödülü kilitlenmiş GDO'lu tohumlarmış efendim, yerel gazete gururla yazmış! Şaka gibi... Yarışma finansörleri sizce kim? Çiftçi üretendir. Kısır tohumla nasıl üreten olabilir ki! Olsa olsa kendi toprağında köle olur...

Hani onbin sene önce tohum herşeydi, şimdi değişen ne? Saf ipek te giyseniz, uyduruk bir penye de, çıplaklığınızı her şekilde örtebilirsiniz. İncir yaprağından, nefes alabilen, antibakteriyel

gümüş katkılı ipliklere... Sonuç sadece bir çul, sizi sıcak yada serin tutan. Ama mide öyle mi? Kaç gün aç kalınabilir? Bizde bir söz vardır; Allah açlıkla terbiye etmesin insanı diye... Gerçekten de en kötü "düşmedir". Kadın Çiftçiler yarışmasının ödülü kilitlenmiş GDO'lu tohumlar! Şaka gibi... Yarışma finansörleri sizce kim?Çiftçi üretendir.Kısır tohumla nasıl üreten olabilir ki!Olsa olsa kendi toprağında köle olur..

Gıda aslında oldukça siyasi ve ahlaki bir konu. Ülke politikalarını yönlendirecek en güçlü etkenlerden biri. Petrol için milyonlarca insanı göz kırpmadan öldürenler, açlığı bahane edip tarım alanında iktidar ve çıkar savaşları esnasında neler yapmazlar ki paraya aç bu doymak bilmeyen zihniyetler. Önce insanları çeşitli manevra ve spekülasyonlarla fakirleştir. Sonra tohumu ele geçir, tekelleştir. Dilediğin ülkeye, dilediğin kadar ve fiyattan, canın isterse tohum sat! Temel gıda maddelerinin fiyatlarını spekülasyonlarla arttır, üçüncü dünya ülkelerini fakirliğe ve açlığa mahkum et ve sonrada bu iğrenç söylem üzerinden açlığa çare olacağız yalanı ile bizim gibi veya tam gelişmiş ülkelerde dahi kendini yutturmaya çalış. Kurdun bile bazı etik değerleri vardı masalda ama bu büyüklere masallar! Sizce yutar mıyız bu masalları? O kadar aç mıyız? Hafize Ana yıllarca bizi sevgiyle şefkatle hiçbir çıkar gözetmeksizin doyurdu, yemedi yedirdi. Sizce elin oğlu tohumu patentleyip, tekel olduğu anda ne yapacak? Elimizdeki avucumuzdaki son evladiyelik tohumları da bonkörce saçıp yitirdiğimiz gün, Hafize Ananın da başının bir daha hiç kalkmamacasına eğildiği gündür.

Dedim ya Allah kimseyi açlıkla terbiye etmesin! Aklımızı başımıza toplama vakti geldi de geçiyor. Gözün midesi yok ki doysun derdi

rahmetli büyükannem. Bunların gözleri nasıl doyar, bizim Hafize Anamızın binlerce yıllık alinteri ve onuru, göz bebeği tohumlardan ellerini sonsuza dek nasıl çekerler henüz tam bilemiyorum.

Ama anaları ağlatmanın cezasının çok büyük olduğunu biliyorum. Onlar zaten anamızı ağlatmak için pusuda bekliyorlar. Bari biz tohuma ve analarımıza sahip çıkalım.

PDA olarak sırf evladiyelik tohum sakladığımız için tüm pembe domates ve ülkesini seven dostlara karşılıksız dağıtmamız nedeni ile bu yeni yasalarla her an yasadışı örgüt konumuna düşebiliriz. Trajikomik değil mi? Kendi toprağında kölelik. Daha fazlası için blogum PEMBE SÜRGÜN'e bir göz atabilirsiniz.

<http://yesim-pembedomatesistanbulpda.blogspot.com/2009/06/siz-hala-annenizin-tohumluklarindan-mi.html>

PDA'nın belkemiği rahmetli Hafize Baliç iyi ki bu günleri görmedi ve dilerim tatlı torunları keyifle büyükannelerinin pembe tohumlarını özgürce ekip, tohumlarını gelecek seneler için saklayabilirler. Biz Hafize Anamızın tohumlarını her türlü terminatör teknolojiden koruyarak tek tek sayıp paketleyip Türkiye'nin her yerine dağıtmaya devam edeceğiz. Ya siz? Siz de bir düşünün bakalım neler yapabilirsiniz?

Hafize Anacım söz seni ağlatmayacağız!